

Voor Benoit Wesly is de oorlog nooit ver weg

BENOIT WESLY

Door Pascale Thewissen ILLUSTRATIE ROB KLEIN GOLDEWIJK

Hotelier Benoit Wesly is een man van vele talenten: ondernemer en oud-voorzitter van MVV maar ook voorman van de Joodse gemeente en honorair consul van Israël in Zuid-Nederland. Zijn zussen, echtgenote en zoon zijn in Israël als Hamas aanvalt. Portret van een charismatische en gedreven man.

In een suite van Hotel Maastricht brengt hij in 1981 enkele uurtjes door met de Britse premier Margaret Thatcher. De *Iron Lady* is in de Limburgse hoofdstad voor de Eurotop, die de geschiedenis in zal gaan als een gastronomische mislukking nadat tal van journalisten voedselvergiftiging oplopen. „We staan in de deuropening van haar suite. Ze draagt een donkerblauw mantelpakje met witte bies.” Hij vraagt of hij haar een drankje mag aanbieden. Ze wil een whisky met ijs. „*But I don't like drinking alone*”. Ze wil niet alleen drinken. Wesly gaat op de uitnodiging in. De volgende ochtend is de fles *Johnny Walker Black Label* leeg.

Het is één van de vele anekdotes die de Maastrichtse hotelier Benoit Wesly (78) laat optekenen in het boek *Het paradijs kent vele gezichten* uit 2002. De biografie, geschreven door zijn pr-man Tjeu Seeverens, schetst het beeld van een zakenman met de nodige bravoure, die best bereid is buiten de lijntjes te kleuren als dat nodig is.

Holocaust

Hotelier in Maastricht, oud-voorzitter van voetbalclub MVV, cateraar in Israël en sinds kort ook vastgoedmakelaar in Dubai. Wesly is een druk man. Nog elke dag is hij te vinden in het kantoor van zijn bedrijf Xelat in de binnenstad van Maastricht. Aan de muur hangt een foto van hem en PLO-leider Yassar Arafat, die hij in de jaren negentig in Gaza opzoekt en de hand schudt.

Wesly is honorair consul voor Israël in Zuid-Nederland en zowat veertig jaar lang voorzitter van de Joodse gemeente in Limburg. Hij ijvert onverdroten voor erkenning van de slachtoffers van de Holocaust. Zo werkt hij mee aan het rapport 'Onvoltooid Verleden' over geroofd Joods vastgoed in Maastricht, dat onlangs is gepresenteerd. Zijn zussen, zoon en echtgenote zijn in Israël als Hezbollah een week geleden de verrassingsaanval inzet. Ze blijven . Nu vluchten zou volgens Wesly voor hen voelen als verraad.

Het is alsof de oorlog nooit ver weg is voor Wesly. Zijn ouders zijn getraumatiseerd uit het concentratiekamp teruggekeerd. Zijn broer Léon sterft op vierjarige leeftijd in de gaskamers van Auschwitz-Birkenau. Film maker Bart Hölscher uit Baarlo maakt er de film *Broertje is verdwaald over*. Dat is het verhaal dat oudste zus Leni te horen krijgt als Léon weg is. „Maar de film gaat niet alleen over de Léon. Het gaat er ook over hoe die gebeurtenis tachtig jaar later nog steeds het leven van Benoit en zijn tweelingzus Tova beïnvloedt, terwijl zij op dat moment nog niet geboren waren”, vertelt Hölscher.

De filmmaker leert Wesly kennen als een charismatische man, soms het drukste jongetje van de klas, maar ook soms broos.. Als hij bijvoorbeeld vertelt wat het met een mens doet om geen familie meer te hebben. Geen

opa of oma. Dan is hij kwetsbaar en heel anders dan het beeld dat we van hem kennen uit de media.”

Zonder zijn broer zou hij nooit zo ver gekomen zijn, zegt hij zelf. „Léon gaf hem de drive en de motivatie om door te pakken. Eigenlijk vindt hij dat hij zijn imperium samen met zijn broer had moeten opbouwen. Dat was mooier en beter geweest.” Als Wesly in juli 2019 slachtoffer wordt van een gewelddadige woningoverval, ontmoet Hölscher hem een paar dagen later. „Hij zat onder de blauwe plekken en schrammen en vertelde dat de gedachte aan zijn broer hem de kracht had gegeven om het er levend vanaf te brengen.”

De film zou eigenlijk begin volgend jaar in première moeten gaan tijdens *Docaviv*, een groot filmfestival in Tel Aviv. „Er zijn ook nog wat ideeën om de première hier te laten plaatsvinden. Maar dat is lastig voor Leni. Ik heb intensief contact met haar over de situatie in Israël. We hebben afgesproken te wachten op minder woelige tijden.”

Cum laude

In zijn biografie beschrijft Wesly hoe hij in 1967 cum laude afstudeert aan de Hoge Hotelschool en daarna op een Amerikaanse luchtmachtbasis werkt in de Filippijnen. Ook vaart hij drie jaar mee op de Holland Amerikalijn. In de jaren zeventig keert hij terug naar Nederland en wordt hij general manager van een hotel in Zandvoort. In 1977 komt hij terug naar Maastricht. Door een ‘ongekend staaltje blufpoker’ lukt om Hotel Maastricht te kopen, later gevolgd door het Derlon-hotel. aan het Onze Lieve Vrouweplein. „In die tijd woon ik bij m’n moeder op een kleine kamer. Er zijn in die jaren heel wat momenten geweest dat ik ’s morgens met angst naar de zaak ga, omdat ik niet weet of ik die avond iedereen kan betalen. Die momenten vergeet ik niet als ik nu in de spiegel kijk.”

Nee, niet iedereen is gecharmeerd van Wesly, leert een korte rondgang. Hij stamt uit een tijd dat er zaken werden gedaan in café ’t Knijpke, de Bóbbel of één of ander chique restaurant. Uit een tijd dat het *old boys network* bepaalde wie voet aan de grond kreeg in de stad en wie niet. Zo is hij beste

vrienden met de in mei van dit jaar overleden CDA-politicus Jan Hoen en miljardair Leon Melchior, die hij altijd blijft beschermen ondanks diens verleden bij de Waffen SS. „Als jongeman heeft hij in de oorlog verkeerde keuzes gemaakt en dat heeft hem z'n hele leven achtervolgd. Voor die keuze is hij door de rechter bestraft en dan moet het goed zijn”, vindt Wesly.

De wereld is intussen veranderd. In 2018 spant hij een juridische procedure aan tegen het Academisch Ziekenhuis Maastricht (tegenwoordig MUMC+). Hij eist enkele miljoenen euro's schadevergoeding. Inzet van het conflict is het plan voor een zorgtoren bij het Apple Hotel (langs de A2, tegenwoordig Select Hotel), die dienst moet doen als dependance van het ziekenhuis. Het zaakje is ooit beklonken bij een goed glas wijn, maar daar kan de rechter weinig mee. Ook rond de verkoop van het Apple Park Hotel dienen meerdere rechtszaken.

Eigenhandig

De Maastrichtse hotelier Rino Soeters, eigenaar de LBG-

Hotels, werkt een aantal jaar voor Wesly. „Ik heb heel veel van Benoit geleerd. Hij zorgde er eigenhandig voor dat Maastricht het stoffige provinciestad-imagó afschudde. Met de toenmalige voorzitter van de VVV, Guill van Lijf, ging hij naar Japan om toeristen naar hier te halen. Hij wist de stad op de kaart te zetten en haalde foefjes uit zoals een vijfde ster in het logo van Derlon. Dat was volgens hem de ster van Maastricht. Met dat soort grollen wist hij zichzelf onsterfelijk te maken.” Ook het op Amerikaanse leest geschroei Apple Park en bijbehorende restaurant Applebees zijn zeker in het begin hun tijd vooruit.

Ondanks zijn gevorderde leeftijd is Wesly nog niet klaar met ondernemen. Op dit moment is hij bezig een vijfsterrenhotel te bouwen in het voormalige Liof-gebouw aan de Boschstraat in Maastricht. Soeters: „Hij wist een vergunning te krijgen, terwijl de hele Markt op slot zat en ondanks felle weerstand uit de buurt.”

Rabbijn Avraham Cohen leert Wesly goed kennen als hij hem zeven jaar

geleden naar Maastricht haalt. „Hij heeft ons bij de hand genomen, letterlijk, om ons hier wegwijs te maken”, vertelt de rabbi, die Wesly prijst voor zijn grote verdiensten voor de Joodse gemeente in Limburg. „In het Jiddisch hebben we daar een woord voor: een ‘mensch’. Dat is iemand die niet alleen uit is op eigengewin maar ook de ander niet uit het oog verliest. Dat is Benoit Wesly voor mij.”

|

Elke week boetseren we een portret van iemand die volop in de belangstelling staat, of zal komen. Wat typeert hem of haar, wat bleef tot nu toe onderbelicht en waarom doet diegene wat hij of zij doet?